

hvorfor det her skal hænge i luften. Hvorfor tager de ikke fat på den udligningsreform, som man er blevet lovet? Men vi har jo hørt, hvad der er grunden til det, nemlig at ministeren finder, at det er meget svært. Ja, det er svært at have de ansvarliges seler på, og sådan er det for enhver regering.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg indrømmer gerne, at i forebyggelsesmæssig henseende har jeg et uudnyttet potentiale, men jeg er dog ikke begyndt at gå med seler endnu.

Men i det mere seriøse hjørne vil jeg sige: Det er ikke svært at forstå, hvad hr. Ole Vagn Christensen siger eller ikke siger, det er sådan set meget enkelt at forstå. Det går jo ud på at skabe det indtryk ude i den danske kommunale sektor, at hvis man havde magt, som man har agt, så ville der falde guld ned over alle dem, der synes, at de har for lidt, uden at man vil give noget som helst bud på, hvorfra det skulle tages. Det er jo den øvelse, man er ude i. Det tror jeg sådan set også at det kommunale Danmark kan gennemskue. Jeg tror, at det kan vurdere det her på realiteterne.

Realiteterne er ikke, at vi stjæler noget, og jeg synes i øvrigt, at det er en mærkelig form for ordvalg, altså sådan at tegne et billede af, at jeg nærmest sådan personlig skulle gå rundt og stjæle penge op af kommunekasserne. Tænk, hvis man i tidligere tider havde forsøgt sig med et tilsvarende billede af, at den daværende skatteminister hr. Ole Stavad gik og stjal penge – nå, gjorde man det? O.k. Se, det var jeg slet ikke bekendt med. Det bringer jo straks lidt mere rime-lighed ind i det.

Kl. 16.00

Men jeg kan nu ikke genkende det billede, for det er ikke rigtigt. Billedet er sådan set, at med dette lovforslag bidrager denne regering konkret til at øge udligningen i samfundet. Det gør vi! Når vi i princippet beder alle kommuner om at skillinge sammen til en pulje på 0,5 mia. kr., som er reserveret til dem, der har det sværest, er det jo solidaritet eller udligning, eller at de bredeste skuldre skal bære de største byrder, eller hvilke ord man nu ellers har lyst til at sætte på det. Det er det!

Det er fair nok, hvis man synes, det ikke er nok; det er fair nok, og det har jeg stor respekt for. Jeg synes bare, man skal huske at få det sagt

de steder, hvor man synes, at kommunerne ikke bidrager nok til udligningen, men det er fair nok. Men det, jeg bliver irriteret over, er, at man på én og samme tid angriber os for at lave en solidarisk pulje på 0,5 mia. kr. og angriber os for, at vi ikke vil udligne. Det hænger ikke sammen.

Så vil jeg gerne sige om det kommunale bloktilskud, at det er der jo ingen der kan udtale sig om, før de kommunaløkonomiske forhandlinger er afsluttet. Hvis man tager aftalen fra sidste år, vil man se ganske præcist, at den merbevilling, staten kom med til puljen til vanskeligt stillede kommuner, er meget specifikt bestemt for 2003, og derfor er der ikke nogen, der kan have en berettiget forventning om, hvorvidt der vil være et målrettet, statsligt bidrag til den pulje, vi taler om her, før kommuneforhandlingerne er afsluttet. Også i det perspektiv er det altså forkert at bruge ordet løftebrud.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Først skal vi have hr. Ole Vagn Christensen på talerstolen, derefter hr. Arne Toft, og nu har hr. Klaus Hækkerup også meldt sig. Disse tre indtil videre.

Hr. Ole Vagn Christensen, og det er for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren talte om solidaritet, men jeg vil godt spørge ministeren, om den måde, man har inddraget pengene fra området på, sådan set ikke er det samme, som at ministeren har grebet ind og har sagt: Jamen vi kan altså finde nogle penge.

Men det store spørgsmål er sådan set: Hvem er det så, der skal have disse penge? Eller: Hvor skal man hente pengene til udligningen mellem de store sociale udgifter og de lave indkomster? I de områder, hvor man har lave indkomster, har man også inddraget penge, og så burde det jo sådan set være en selvfølge, at det var staten, der medvirkede, og derfor er der ikke tale om, at det bare er noget med, at der skal falde manna ned fra himlen.

Selvfølgelig er det et kompliceret spørgsmål, det er ikke så enkelt, som ministeren gør det til: nu har vi bare krattet lidt, og så giver vi lidt til dem, der har det svært, uanset om vi får løst de opgaver, de sådan set står med, nemlig de svære opgaver. Det, vi efterlyser, er sådan set, at de vanskeligt stillede kommuner virkelig mærker, at der bliver taget hensyn til dem.